

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 72, BR. 42.

BETL KRIK, MIČ., OKTOBAR 15, 1895.

CEO BR., 2138.

TRAŽITI U NJEGOVO IME

ALONZO T. JONES

„Zaista, zaista, kažem vam, što god zamolite Oca u moje ime, daće vam.“ Jovan 16:23. „I što god zamolite u moje ime, učiniću to, da bi se Otac proslavio u Sinu. Ako nešto zatražite u moje ime, ja ću učiniti. Jovan 14:13,14.

Koje je njegovo ime? „Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine, koji čuva svoju milost za hiljade, oprašta bezakonje i prestup i greh.“ Šta je to tražiti u njegovo ime, ali u isto vreme tražiti u prirodi i duhu punine milosrđa i milosti, dugog trpljenja, dobrote i istine, opraštajući bezakonje, prestup i greh? To je biti prožet njegovim Duhom, dopustiti da se njegova narav i karakter manifestuju u srcu i onda u takvoj naravi izneti naše zahteve Bogu.

Tražiti u njegovo ime podrazumeva više od iznošenja gomile formalnih, ili čak sebičnih zahteva koje završavamo rečima „u Isusovo ime.“ Moliti „u njegovo ime“ znači učiniti da čitava molitva bude prožeta njegovim imenom – njegovom naravi i karakterom, njegovom prirodom. „Jer ne znamo za šta da molimo kad treba da se molimo, ali se Duh zauzima za nas sa uzdisanjem neiskazanim. A onaj koji istražuje srca zna kakva je sklonost Duha koji se po Božjoj volji zauzima za svete.“ Rimljanima 8:26, 27. Kao što Božji duh posreduje za nas, da bi naše molitve mogle biti onakve kakve treba da budu, očigledno je da naše molitve moraju biti usklađene sa umom Duha, kako bi bile prihvatljive Bogu. Božji Duh je taj koji izliva Božju ljubav u naša srca (Rimljanima 5:5); posredstvom Duha, Hrist prebiva u srcu. Takođe, posredstvom Duha, učinjeni smo sudionicima u božanskoj prirodi, kroz obećanja. I tražiti u skladu sa Duhom i u Duhu, je tražiti u skladu sa njegovom prirodom, a to je tražiti u njegovo ime. Ovo je samo ovo je tražiti „u njegovo ime.“

Ovo je pojašnjeno u Marko 11:25: „I kad stojite i molite se, oprostite sve što imate protiv nekoga, da bi i vaš Otac koji je na nebesima oprostio vama vaše prestupe.“ Ovo pokazuje da treba da se molimo u samoj naravi i prirodi Gospoda. Kao što on „oprašta bezakonje i prestup i

greh,“ tako trebamo i mi. Kao što je ovo njegovo ime i mi treba da „tražimo u njegovo ime,“ tako da *kada* se molimo i *dok* se molimo, treba da se molimo „praštajući bezakonje i prestup i greh.“ Ovo je tražiti u njegovo ime. Kada se molimo njemu, dok u isto vreme gajimo duh nepraštanja i tvrdoću srca prema našoj braći ili prema bilo kom drugom čoveku, i onda završimo molitvu rečima „U njegovo ime,“ to je samo pominjanje njegovog imena na nedostojan način; to je samo izrugivanje, i molitvi i njegovom imenu; jer uopšte nije učinjeno u njegovo ime; nije učinjeno u punini milosti i milosrđa, dugog trpljenja, dobrote i istine, niti u praštanju bezakonja i prestupa i greha.

O, kolika je istina kada se kaže na drugom mestu „Do sada niste ni za šta molili u moje ime.“ Jovan 16:24. U nama postoji previše tvrdoće, osuđivanja, a premalo dugotrpeljivosti, ljubaznosti, dobrote i istine, premalo spremnosti da opraštamo i premalo božanske prirode – sve ovo je previše tačno da bismo zaista tražili „u njegovo ime.“

Ali još uvek nije prekasno. Zahvalimo Bogu i ohrabrimo se, zato što još uvek *nije* prekasno. Mi se nalazimo u vremenu za koje je napisano „Moj narod će poznati moje ime.“ U iskrenosti srca prihvatimo obećanje u svojoj punini, da bi se zaista ispunilo u nama dok hodamo, ne po telu već po duhu. Poznavši njegovo ime, verovaćemo u njegovo ime, radićemo u njegovo ime, propovedaćemo u njegovo ime, krštavaćemo i biti krštavani u njegovo ime, sastajaćemo se u njegovo ime, molićemo se u njegovo ime, da, bilo šta da činimo rečju ili delom, sve to ćemo činiti u ime Gospoda Isusa, zahvaljujući Bogu i Ocu kroz njega.

„A Gospod je sišao u oblaku, stao tamo pored njega i objavio ime Gospodnje. I Gospod je prošao ispred njegovog lica objavljujući: „Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine, koji čuva svoju milost za hiljade, oprašta prestupe, krivicu i grehe, ali ne smatra nikog nevinim, koji pohodi prestupe očeva na sinovima i na unucima, do trećeg i do četvrtog naraštaja.“

„Mojsije se brzo poklonio sve do zemlje i pao ničice. Zatim je rekao: „Gospode, ako sam našao milost u tvojim očima, molim te, Gospode, pođi s nama,

iako je to nepokoran narod. Oprosti nam naše prestupe i naše grehe i uzmi nas da budemo tvoji.“ A on je odgovorio: „Evo, ja sklapam savez s vama. Pred celim tvojim narodom učiniću čuda kakva se nikada nisu desila nigde na zemlji i ni u jednom narodu. Ceo narod među kojim živiš videće šta Gospod čini, jer ću s tobom učiniti nešto zastrašujuće.“ (Uz ovo takođe čitati Isaija 52:1-12.)

I neka sav narod kaže, Amin, neka Bog tako učini.